

Література

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 чер. 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 трав. 1997 р. № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>.
3. Муніципальне право України: підручник / В.Ф. Погорілко, О.Ф. Фрицький, М.О. Баймуратов та ін.; за ред. В.Ф. Погорілка, О.Ф. Фрицького. Київ: Юрінком Інтер, 2001. 352 с.
4. Корнієнко М.І. Муніципальне право України. Концептуальні та організаційно-правові питання: навч. посіб. Київ: Алерта, 2005. 144 с.
5. Борденюк В.І. Місцеве самоврядування та державне управління: конституційно-правові основи співвідношення та взаємодії: монографія. Київ: Парламентське вид-во, 2007. 576 с.
6. Борденюк В.І. Деякі концептуальні підходи щодо децентралізації державної влади у контексті конституційної реформи / Конституційна реформа в Україні: новий етап та сучасні виклики. Київ, 2015. С. 38-53.

УДК 340:336.74(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Бабushкін Д.О., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СУЧАСНИЙ СТАН ВАЛЮТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЙОГО РОЗВИТКУ

Насамперед, валютне законодавство – це певна система нормативно-правових актів, які містять норми, які закріплюють режим здійснення валютних операцій на території України, компетенцію державних органів і функції банків у регулюванні валютних операцій, права та обов'язки суб'єктів валютних відносин. Аналізуючи законодавство, різноманітні наукові праці та інші джерела інформації можна виділити, що валютне законодавство України розвивається під призвою тенденції валютної лібералізації. Розвиток у такому напрямку можна побачити на прикладі прийняття Закону України «Про валюту і валютні операції», який був прийнятий у рамках зобов'язань України щодо імплементації в законодавство принципів регулювання руху капіталів Європейського Союзу. За даним нормативно-правовим актом можна сказати, що Національний банк України відмовився від системи тотального валютного контролю щодо кожної валютної операції, що означає розвиток лібералізації валютного законодавства України, який привносить значний

позитивний вплив щодо інвестиційної сфери України та умов побудови та розвитку бізнесу у державі [1; 2, с. 121; 3, с. 53].

Проте, у здійсненні даних процесів є свої недоліки такі як: укріплення доларизації на території України, що не призводить до укріплення національної валюти. А саме наразі гривня є досить нестабільною та має зростання темпів інфляції, тому в основному перевага надається тій іноземній валюті, яка є резервною у світі, або до якої зберігається висока довіра, а саме на території нашої країни це долар. Здійснення даного укріплення може призводити до багатьох негативних наслідків таких як: втрата банками монетарного важеля управління, що призведе до ускладнення реалізації грошово-кредитної політики; зниження фіскальної політики; не укріплення національної валюти за рахунок вибору іноземної валюти, що призводить до знецінення гривні [4, с. 36].

Слід додати, що з розвитком лібералізації створюються певні умови для здійснення дій щодо відмивання доходів, отриманих нелегальним шляхом. Тому з огляду на це уряд повинен здійснювати проведення лібералізації економіки разом із елементами посилення фінансового моніторингу та інших дій з приводу боротьби з легалізацією доходів, отриманих злочинним шляхом.

Проаналізувавши та виділивши основні переваги та недоліки сучасного стану валютного законодавства України можна виділити, що основними шляхами та перспективами розвитку даного законодавства для подальшого розвитку є: зниження ступеня доларизації за допомогою підтримки стійкості національної валюти; посилення фінансового контролю за виводом капіталу в офшори та іншими діями щодо відмивання доходів; створення привабливих умов для утримання населенням національної валюти в банківській системі України [5, с. 10].

Отже, сучасне валютне законодавство України розвивається відповідно до європейських стандартів та тенденції валютної лібералізації. З огляду на це можна сказати, що окрім даних заходів, які спрямовані на створення привабливих умов інвестування в нашу державу, важливими завданнями, які висвітлені у законодавстві та постають загалом, є відновлення курсової стабільності національної валюти та зменшення впливу долара як більш впливової валюти у сфері української економіки; створення ефективного механізму фінансового моніторингу щодо дій, пов'язаних з відмиванням доходів та інші задачі. Тому для подальшого розвитку валютного законодавства потрібна постійна актуалізація законодавства та нормативної бази Національного банку України для розвитку разом із сучасними тенденціями розвитку валютного законодавства європейського світу.

Література

1. Довідкова інформація поняття валютного законодавства. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/TS0000088>
2. Гарбінська-Руденко А.В. Валютне законодавство України в умовах валютної лібералізації. Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика). 2019. № 15. С. 119-126.
3. Бурковська А., Шевченко В. Особливості валютного регулювання в Україні. Електронне наукове фахове видання з економічних наук «Modern Economics». 2019. № 17. С. 50-54.
4. Болдова А.А., Болдова Ю.А. Деякі аспекти розвитку валютного ринку в Україні. Збірник наукових праць Університету державної фіскальної служби. 2019. С. 33-45.
5. Лавров Р.В., Садчикова І.В., Середюк І.О. Сучасні тенденції валютного регулювання в Україні. Економіка та держава. 2019. № 8. С. 4-11.

УДК 342.413+342.415+910.26(043.2)

Юринець Ю.Л., д.ю.н., професор,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВІЙСЬКОВОЇ ЦЕНЗУРИ В УКРАЇНІ

Свобода думки і слова, вільного вираження своїх поглядів і переконань є наріжним каменем прав і свобод громадян в демократичному суспільстві. Так, у статті 15 Конституції України прямо вказано: «Цензура заборонена». Однак у статті 34 Конституції України зміст даної норми викладений більш гнучко: «Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір. Здійснення цих прав **може бути обмежене законом** в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя». На випадок воєнного або надзвичайного стану стаття 64 Конституції України передбачає: «...В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень. Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 40, 47, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції. Як видно, гарантії ст.ст. 15 та 34 Конституції України не потрапляють під неможливість обмежень у період воєнного або надзвичайного стану, що є